

Księga Rodzaju

Rozdział 38

1. Tegoż czasu odszedł Juda od braciej swej, zstąpił do męża Odollamitskiego na imię Hiram. 2. I ujrział tam córkę człowieka Chananejskiego, imieniem Sue, i pojawszy za żonę, wszedł do niej. 3. Która poczęła i porodziła syna, i nazwał imię jego Her. 4. I zasię począwszy płód, narodzonego syna nazwała Onan. 5. Porodziła też trzeciego, którego nazwała Sela; po którego narodzeniu więcej rodzić przestała. 6. A Juda dał żonę pierworodnemu swemu Her, imieniem Tamar. 7. A Her był pierworodny Judy, złośliwy przed oblicznością PANSKĄ, i od niego zabit jest. 8. Rzekł tedy Juda do Onana, syna swego: Wnidź do żony brata twego a złącz się z nią, abyś wzbudził nasienie bratu twemu. 9. On widząc, że się nie jemu synowie rodzić mieli, gdy wchodził do żony brata swego, wypuszczał nasienie na ziemię, aby się dzieci imieniem brata jego nie rodziły. 10. I z tej przyczyny zabił go JAHWE, że rzecz brzydliwą czynił. 11. I przetoż rzekł Juda Tamarze, niewiastce swojej: Bądź wdową w domu ojca twego, aż uroście Sela, syn mój: bał się bowiem, by i on nie umarł jako bracia jego. Która poszła i mieszkała w domu ojca swego. 12. A gdy minęło wiele dni, umarła córka Suego, żona Judasowa. Który po żałobie, wzięwszy pocieszenie, szedł do strzygących owce swe sam i Hiras, owczarz trzody, Odollamita, do Tamnas. 13. I powiedziano Tamarze, że świekier jej idzie do Tamnas, na strzyżenie owiec. 14. Która złożywszy szaty wdowstwa, wzięła na się rąbek a odmieniwszy szaty, usiadła na rozstaju drogi, która wiedzie do Tamnas: dlatego, że już był dorósł Sela, a nie wzięła go za męża. 15. Którą ujrzawszy Juda, mniemał, żeby była wszetecznicą, bo była nakryła twarz swoją, aby jej nie poznano. 16. I wszedłszy do niej, rzekł: Dopuszcz mi, abym miał sprawę z tobą; bo nie wiedział, żeby jego niewiastka była. 17. Która gdy odpowiedziała: Co mi dasz, żebyś zażył obcowania mego? Rzekł: Poszlęć kozielka z trzód. A gdy zaś ona rzekła: Dopuszczę, czego chcesz, jeśli mi dasz zastawę, aż przyszlesz, co obiecujesz. 18. Rzekł Juda: Co chcesz, żebym ci dał w zastawie? Odpowiedziała: Pierścień twój i manellę, i laskę, którą w ręce trzymasz. Na jedno tedy zeszcie niewiasta poczęła. 19. I powstawszy poszła, i złożywszy odzienie, które na sobie miała, oblokła się w szaty wdowstwa. 20. I posłał Juda kozielka przez pasterza swego Odollamitę, aby odebrał zastawę, którą był dał niewieście. Który nie nalazszy jej, 21. pytał ludzi miejsca onego: Gdzie jest niewiasta, która siedziała na rozstaju. A gdy wszyscy odpowiedzieli, że nie była na tym miejscu nierządnicą, 22. wrócił się do Judy i rzekł mu: Nie znalazłem jej, lecz i ludzie miejsca onego powiedali mi, że tam nigdy nie siedziała wszetecznicą. 23. Rzekł Juda: Niechże sobie ma: kłamstwa iście nam zadać nie może, jam posłał kozłę, którem był obiecał, a tyś jej nie znalazł. 24. Alic po trzech miesiącach powiedziano Judzie, mówiąc: Wystąpiła Tamar, niewiastka twoja, i zda się, że się żywot jej wzdyma. I rzekł Juda: Wywiedźcie ją, aby była spalona. 25. Którą gdy wiedziono na śmierć, posłała do świekra swego, mówiąc: Z tego męża, którego te rzeczy są, jam poczęła: poznaj, czyj to pierścień i manella, i laska. 26. Który poznawszy swe dary rzekł: Sprawiedliwsza nad mię, zem jej nie dał Seli, synowi memu.

Wszakóż więcej jej nie uznał. **27.** A gdy przychodził czas porodzenia, ukazały się bliźnięta w żywocie. A w samym wychodzeniu dzieci, jeden wyścibił rękę, na której baba uwiązała nić czerwoną, mówiąc: **28.** Ten naprzód wynidzie. **29.** Ale gdy on zaś wciągnął rękę, wyszedł drugi, i rzekła niewiasta: Czemu przerwana jest dla ciebie przegroda? I z tej przyczyny nazwano imię jego Fares. **30.** Potym wyszedł brat jego, na którego ręce była nić czerwona: którego nazwała Zarą.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.